

quist, Jens Jensen, Villemoes, Halfdan Hendriksen [Formand], Stein og Unmack). Betænkning (B. Sp. 2283) afgivet $11/9$. (Ordfører: Halfdan Hendriksen). 2. Beh. $11/9$ (L. Sp. 2236). 3. Beh. $11/9$ (L. Sp. 2238). *Tilbagesendt til Folketinget*. Udvalgets Erklæring (B. Sp. 2285) afgivet $12/9$. Eneste Beh. $13/9$. (F. Sp. 5460). *Loven stadfæstet 14. September 1940*. (Lov-Tid. Nr. 481).

Ved Lov Nr. 116 af 30. Marts 1940 forlængedes Gyldighedstiden for Loven af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten, jfr. Lov af 23. September 1939, til Udgangen af Oktober 1940. Allerede i Slutningen af August s. A. fremsatte Handelsministeren imidlertid Forslag om en yderligere Forlængelse af Loven indtil Udgangen af Marts 1941, idet Regeringen fandt det nødvendigt, at Loven opretholdtes, og at Beslutningen herom blev taget i god Tid med Henblik paa Dispositioner, der skal træffes paa længere Sigt. Samtidig foresloges det nærmere at *præcisere Fragtnævnets Kompetence* gennem en ændret Affattelse af § 3. Bl. a. skulde det falde ind under Nævnets Opgave at medvirke ved Afslutningen og Administrationen af Handels- og Skibsfartsaftaler.

Lovforslaget undergik i *Folketinget* den Ændring, at Fragtnævnet kun skulde medvirke ved Afslutningen og Administrationen af Handels- og Skibsfartsaftaler, naar Regeringen maatte finde det paakrævet. Tillige indføjedes en Bestemmelse om, at Fragtnævnet skulde være at anse som en *offentlig Myndighed*, og at Klager over dets Afgørelser skulde behandles af et *Ankenævn*. Hertil sluttede *Landstinget* sig, dog først efter Vedtagelsen af et Ændringsforslag, hvorved *Ankefristen* forkortedes fra 8 til 3 Dage, foruden at det udtrykkelig fastsloges, at *Appel* til Ankenævnet *ikke skulde have opsættende Virkning*. Endelig skete der i Landstinget paa Foranledning af *Villemoes* (V.) — ved tredie Behandling — den Ændring, at de Bestemmelser i *Loven af 2. September 1939 med senere Ændringer*, der fortsat skulde have Gyldighed, blev *indføjet i Lovforslaget*, der derefter blev vedtaget af begge Rigsdagens Ting som »Lov om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten«.

I sin endelige Skikkelse ændrer Loven tre af den hidtil gældende Lovs Paragraffer, nemlig følgende:

§ 3. Denne fastsætter i sin nye Affattelse, at Fragtnævnet til Gennemførelse af sin Opgave, derunder efter Regeringens nærmere Bestemmelse at medvirke ved Afslut-